

Publicerad 2015-03-16 09:36 av P-E-H

Solen lyser aldrig under marken

Förvirrad var den man i mörka skogen
som sprungit bort sig till en okänd trakt
Med riktning och kompass var ej förtrogen
nog skrek han ut sin smärta, saknad makt

En ensam en som ville hjälpa andra
men solen fann han aldrig under jord
nog sökte han nån' ann' han kunde klandra
och vänta finna tröst i fagra ord

Nej, solen lyser aldrig under marken
där finner man väl bara dunkla hål
För ljuset märker du i öppna parken
så speja där om du vill fylla mål

Men se hur andra vågat riska livet
så deras menings stigar blivit mätta
Nog har väl deras skinn och blivit rivet
men kanske har de också gjort det rätta?

Och om det regnet aldrig verkar sluta
så märker du till sist att det är fel
nog kommer du att livet kunna njuta
och hoppfullt finna själen din som hel

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren P-E-H med Poeter.se id #49742 innehar upphovsrätten